

De ce e prioritara produc?ia de lapte in ferma?



Descriere imagine:
Automat alaptare miei

În ultimii doi ani, produc?ia de lapte de oaie a devenit prioritara, veniturile anuale ob?inute din valorificarea laptelui fiind superioare celor provenite din vânzarea mieilor.

Astfel, oile de rasa ?urcana sau ?igaie, care reprezinta peste 90 la suta din structura de rasa a ovinelor din România, pot produce, în condi?ii bune de furajare ?i de între?inere, 50-100 litri de lapte muls.

În cadrul celor doua rase exista popula?ii de ovine care au performan?e superioare la produc?ia de lapte, din care men?ionam: ?urcana breaza de Ha?eg (Jie?), ?urcana creaa de Caransebe?, ?urcana de Brastava ?u (localizata în jude?ul Olt) ?i ?igaia ruginie de Covasna, oi care pot depa?i 100 l de lapte muls per lacta?ie (timp de 5- 6 luni).

Cum poate fi marita produc?ia de lapte muls per oaie ?i lacta?ie?

Prin scurtarea perioadei de alaptare a mieilor, tehnica folosita la rasele de ovine specializate pentru produc?ia de lapte, se mare?te considerabil cantitatea de lapte muls pe oaie.

De regula oierii care mulg oile, în?arca mieii în medie la 2 luni (1,5-2,5 luni), dar în func?ie de dotarea tehnica, de competen?a crescatorului ?i de ra?iunea economica mieii se pot în?arca la vârste practicând: în?arca reaa foarte precoce (ultratimpurie), precoce (timpurie) ?i în?arcarea semiprecoce (semitimpurie).

? În?arcarea ultraprecoce consta în separarea definitiva a mieilor de oile mame dupa 1-2 zile de la fatar e, adica dupa perioada de colostru ?i alaptarea lor cu înlocuitori de lapte pâna la vârsta de 40-45 zile. Aceasta metoda înca nu se aplica pe scara larga în România.

În fermele mari de ovine în?arcarea ultraprecoce se practica la mieii orfani ?i la un miel din gemeni sau la 1-2 triple?i proveni?i din oi mame cu lapte mai pu?in, ce nu pot alapta mai mult de un miel.

Dupa separarea de mame, mieii sau iezii se aduc la adaposturi speciale, dezinfectate, varuite, climatizate (+18 la +20°C, Ur 60-65%, curenți sub 0,2 m/sec.). În aceste adaposturi, pe axul lor se găsește o alee centrală de 1,5-2 m, iar pe părțile laterale sunt amenajate boxe din țipci de lemn sau din placă de sârma, cu o capacitate variabilă, 10-12, dar cel mai adesea 40-50 miei.

Între două boxe este amplasat un automat de preparat substituenți din lapte, legat la rețeaua electrică și de apă, ce asigură un consum voluntar de substituenți de lapte, în funcție de nevoile fiecărui individ.

Această metodă se aplică numai pentru mieii destinați îngrășării și vânzării pentru carne.

Alaptarea artificială cuprinde trei faze: de învâțare (3-4 zile); alaptarea propriu-zisă (30-90 zile) și înțarcarea (6-7 zile), fază care se face numai dacă mieii vor fi îngrășați, după înțarcare, cu furaje solide. În faza de învâțare, mieii sunt aduși în boxe și după o perioadă de înfometare de 4-6 ore, fiecare miel se prinde și se învâță cu suptul la tetina, de mai multe ori pe zi (10-15 ori). În această fază, pierderile prin mortalitate sunt foarte ridicate (10-12%) din cauza refuzului unor miei de a accepta tetina, iar pe total perioadă, acestea ajung în medie la 10-15%. Faza de alaptare este foarte variabilă ca durată, în funcție de preferința consumatorilor pentru o anumită carne, preferința stimulată prin politica de prețuri.

Opțional, hrănirea mieilor înțarcăți ultratimpuriu, se poate face astfel:

- numai cu substituenți de lapte pe toată perioada îngrășării (carnea albă), consumul fiind de 1-1,5 l în primele două săptămâni, 2-2,5 l în următoarele două săptămâni și 2,5-3 l după o lună, revenind un spor mediu zilnic (SMZ) de 250-300 g;

- numai cu substituenți de lapte două săptămâni și apoi cu substituenți și cu granule sau furaj combinat cu un conținut în PB conform vârstei (18-14%), asigurat la discreție în automate de concentrate. Îngrășarea durează circa o sută de zile, când mieii sau iezii ating 30-35 kg.

Alaptarea artificială a mieilor și iezilor prin folosirea automatelor de preparat substituenți și a automatelor de concentrate asigură o productivitate foarte ridicată (cel puțin o mie de miei sau iezi pe lucrător), viteza mare de creștere și eficiența economică ridicată (rata profitului 30-40%). Această tehnologie nu elimină însă riscul apariției unor boli contagioase (ectima contagioasă, anaerobioza), care pot provoca daune grave.

Înțarcarea timpurie (precoce) se face după depășirea perioadei critice, pe grupe de miei cu vârste de 14-21 zile, destinați pentru carne. Miei încep să rumege la 15 zile, iar digestia în rumen începe la 21 zile, deci mieii de această vârstă încep să valorifice și furajele solide (fân, concentrate). Furajarea suplimentară se organizează în mielare la 7 zile de la începerea fatarilor, pentru a forța dezvoltarea prestomacelor. După înțarcare, mieii vor fi îndrumați individual 1-2 zile la tetinele automatului cu substituenți de lapte. În paralel, se asigură fân vitaminic de leguminoase sau lolium, furaje combinate cu granulație medie, cu un conținut de 18% PB în prima săptămână și de 16% PB în următoarele săptămâni. În prima săptămână după înțarcare, mieii consumă zilnic 15-20 g concentrate, 10-15 g fân și 1 l înlocuitor de lapte.

Din a doua săptămână, acest consum crește treptat, ajungând la 30 zile la 60-70 g furaj concentrat, 30-40 g fân și 0,8 l înlocuitor de lapte. Alaptarea artificială durează numai până la vârsta de 30-32 zile, după care mieii vor primi doar hrana solidă.

Înțarcarea semitimpurie se efectuează la vârsta mieilor de 30-35 zile, data la care mieii au o greutate de 10-12 kg și sunt obișnuiți să consume hrana solidă de la 7-8 zile. Pentru a suplini laptele matern, furajul combinat trebuie să conțină 10-20% lapte praf și să aibă un conținut de 18-20% PB.

Metoda separării mieilor

O variantă mai accesibilă de marire a producției de lapte muls este separarea mieilor sugari și saivan pe

o perioada de 6-8 ore și practicarea unui muls. Separarea mieilor, la 3-4 săptămâni după începerea fatarilor, se face dimineața devreme, înainte de furajare, oile mame se lasă să iasă în padoc una câte una (îngustând poarta de ieșire), iar mieii se rețin forțat în saivan. După câteva zile, mieii își formează reflexe condiționate și rămân în saivan, unde vor fi furajați cu furaje combinate specifice vârstei și cu otava de bună calitate. În acest timp, oile mame vor fi furajate, în padoc sau pe un teren liber, cu concentrate (0,3-0,5 kg) fân sau grosiere 1 kg și 2-3 kg sfecla sau siloz. În jurul orei 16, oile se mulg, după care se lasă în saivan împreună cu mieii până a doua zi dimineața. Seara, acestea se mai furajează cu un tain de fân (1 kg) și cu grosiere (1 kg).

Prin aplicarea acestei tehnici SMZ nu scade semnificativ, mieii își dezvoltă normal compartimentele gastrice și se pot mulge 0,3-0,5 kg lapte per oaie, într-o perioadă când prețurile la produsele lactate sunt cele mai ridicate.

EXEMPLU IPOTETIC DE CALCUL AL RENTABILITĂȚII

La un efectiv de o sută de oi fatate se pot introduce la muls circa 95 oi, care oferă o producție totală de 7125 litri de lapte (75 l/oaie mulsă) cu o valoare de 21.375 lei (3 lei/l) numai din valorificarea laptelui, la care se adaugă vânzarea a 70 miei, de Paști, în valoare de 11.760 lei (70 miei x 14 kg/miel x 12 lei/kg) deci un total estimat de 33.135 lei. Dacă oile nu se mulg și mieii se lasă să sugă până se autoîncarcă, la vârsta de 4-5 luni și la o greutate de 35-40 kg, veniturile sunt semnificativ mai reduse.

Luând în considerare că cei mai mulți crescători de oi români încarcă un miel pe oaie, de la o sută de oi obținem o sută de miei (pe sexe 50 mielute și 50 berbecuți), din care 30 mielute le rețin pentru reproducere și 70 miei sunt destinați pentru vânzare la export, cu o valoare de 22.950 lei (68 miei x 37,5 kg x 9 lei/kg), valoare ce reprezintă doar 70% comparativ cu varianta în care se mulg oile.

La o primă analiză, se observă că veniturile obținute în cazul celor două variante sunt sensibil diferite, dar pot fi îmbunătățite la fiecare dintre ele.

Material publicat în cadrul proiectului cu titlul 'Îmbunătățirea sustenabilității, competitivității și calității laptelui în regiunea transfrontalieră România - Republica Serbia', finanțat de Uniunea Europeană prin Programul IPA de Cooperare Transfrontalieră România - Republica Serbia, proiect MIS ETC nr. 1233.



